

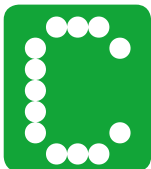
Hendrik Blokhuis, CTO Cisco: 'Het creëren van verbondenheid gaat niet zonder conflict'

In een nieuwe serie Spraakmakers gaat Verkeerskunde op zoek naar 'nieuwe denkers'.
Deel 1: Hendrik Blokhuis

Hendrik Blokhuis heeft op zijn werk op twee manieren te maken met verbinden. 'Cisco levert technologie die verbindt en ik run een engineeringorganisatie over Europa, Midden-Oosten, Afrika en Rusland met een enorme diversiteit aan mensen en culturen. Mijn opdracht is die engineers met elkaar te verbinden zodat zij een volgend niveau van innovatie en creativiteit kunnen bereiken. Innovatie is namelijk niet het werk van een eenling, innovation is a function of connected knowledge.'

MARIEKE HUT EN NETTIE BAKKER, VERKEERSKUNDE

'EEN BEETJE CHAOS IS NOODZAKELIJK'

hanging the way we live, work, play and learn. 'Het uitgangspunt van Cisco, we ontwikkelen intelligente netwerkarchitecturen en kennis hierover zit in de hoofden van mijn medewerkers. Ik moet zorgen dat zij niet acteren vanuit 'kennis is mijn macht' maar vanuit 'delen is onze groei'. Als dat lukt, gebeuren de meest fantastische dingen.' Hendrik Blokhuis (43) werkt als gedreven Chief Technology Officer (CTO) bij Cisco, zit in het bestuur van de Stichting Toekomstbeeld der Techniek (STT), is getrouwd en heeft drie zoons. Hij zet zich ook actief in voor non-gouvernementele organisaties als ZOA, Compassion en Stichting Present.

Cisco, STT, ZOA, Stichting Present: hoeveel petten draagt u?

'Ik zie mezelf liever als één mens met meerdere rollen. STT verwacht andere dingen van mij dan Cisco en mijn gezin verwacht weer iets heel anders van me. STT is een persoonlijke keuze, ik leer daar veel van anderen en zij hopelijk ook van mij. Ik zie soms dat mensen op een congres zijn om anderen vanuit zichzelf te overtuigen, terwijl je juist van andere mensen kunt leren.

Wat dat betreft heb ik een passie voor de verbinding an sich.'

'Tien jaar geleden was het vooral de ambitie die mij dreef. Het succesvol willen zijn, zeker naar mate ik meer mogelijkheden kreeg in mijn carrière. Ik ontdekte dat ik het geweldig vind om als dienend leider zoveel mogelijk uit mensen te kunnen en mogen halen. Ik kwam er ook achter hoe ingewikkeld mensen en organisaties kunnen zijn en dat je eigenlijk elke dag aan het leren bent. Leren doe ik nog steeds, maar ik ben van ambitieus naar een propassional gegaan. Een professional in m'n werk en gedreven zijn door mijn passie, de dingen die me na aan het hart liggen – en daar valt werk ook onder. Ik wil zoveel mogelijk achterhalen wat mensen beweegt of tegenhoudt. Als ik merk dat bij iemand een bepaalde frustratie zit, doe ik mijn best die weg te nemen. Wanneer je iemand wil laten floreren moet je hem de vrijheid geven om op basis van zijn professie en zijn passie zijn werk te laten doen.'

U hecht veel waarde aan waarde, hoe bedoelt u dat?

'Alles en iedereen heeft waarde. Die waarde ontsluit je doordat je mensen over grote afstan-

den met elkaar in contact kunt brengen en zo nieuwe creativiteit kan ontstaan. We groeien nu toe naar het 'internet of everything' omdat allerlei dingen connected zijn of worden, of het nu gaat om een gloeilamp, auto, koeien of loop-schoenen. Zelfs een schroef kunnen we uitrusten met een sensor waarmee het ding zich meldt: 'ik val bijna uit de muur, pak een schroevendraaier, ik zit op plek y in gebouw x'. Zover gaan we.'

'Een andere stelling die ik regelmatig poneer is, if something can be automated, it will be. Technologie kan eenderde van het werk van alle werkende Amerikanen overnemen. Dit wil niet zeggen dat we dit meteen moeten doen. Maar die potentie is er en zolang de druk op de economie qua productiviteit en efficiëntie blijft toenemen, gaat dat wel in toenemende mate gebeuren.'

Wat moeten wij als mensen dan nog, als die technologie zo slim wordt?

'Compassie en creativiteit betonen. Compassie om voor elkaar te zorgen. En creativiteit om met die enorme waarde, die aantallen connected dingen en mensen opnieuw naar processen te kijken en opnieuw onze steden en onze levens

in te richten. Dat is een formidabel belangrijke taak, ik denk niet dat technologie die ooit kan overnemen. Het is natuurlijk fantastisch dat straks anderhalf triljoen dingen beginnen te ouwehoeren maar de data die ze opleveren is in essentie nog niets waard. Koeien zijn tegenwoordig ook connected met het internet, de boer gebruikt hun bewegingsprofielen om te kijken of ze drachtig zijn, of ze niet ziek zijn. Hij

kan zo efficiënter en beter voor z'n dieren zorgen. We kunnen ook het aantal verkeersdoden omlaag brengen door auto's onderling te laten communiceren. Stel, ik rijd op een kruising af, het verkeerslicht staat op groen en tegelijkertijd scheurt een dwaas met 120 km door rood. Dan ben ik heel blij dat die auto's van ons even hebben gecommuniceerd en die van mij op de rem schiet. Samen met NXP en Cohda ontwik-

kelen we een technologie waardoor auto's op een standaard manier met elkaar kunnen communiceren, machine to machine. We denken dat de komende 10 tot 15 jaar zo'n 50 procent van al het internetverkeer gaat tussen dingen zelf.'

Zijn er verdienmodellen mogelijk met open data?

'We kunnen werken met businesscases of verdienmodellen, maar ik zie liever dat er een soort vertrouwen ontstaat. Eén waardoor je bijvoorbeeld als gemeente of stad zegt 'wij hebben data en gebruiken deze in bepaalde processen. Laten we de intelligentie van onze stad niet beperken tot de intelligentie van onze politici en die data ter beschikking stellen aan de burgerij'. Innovatie begint niet met een businesscase, innovatie begint als functie van connected knowledge, het beschikbaar stellen van een platform, van open data. Praten over verdienmodellen wordt veel te snel naar het economische getrokken, het gaat ook en misschien wel vooral om maatschappelijke waarde. Als een stad een wijk kan helpen zich gelukkiger of veiliger te voelen, is dat niet in geld uit te drukken en niet van tevoren te kwantificeren.'

'Er ontstaat langzaam een gevoel van urgentie, we beginnen te snappen dat we moeten veranderen om te kunnen vernieuwen'

Er is zoveel mogelijk, waarom innoveren we niet sneller?

'De grootste vijand van innovatie is angst. Angst voor het nieuwe, het is eng om van de ene systeemvorm naar de andere over te stappen. Er moet een gevoel van urgentie om te veranderen ontstaan en die urgentie zie ik op allerlei gebieden ook wel doordringen, op veel vlakken kunnen we niet doorgaan op de oude voet. Dus ik vind: we moeten het oude laten en het nieuwe doen.'

'Ik merk ook aan de wat oudere generatie, grofweg die boven de 40, dat deze nog niet zo bereid is kennis te delen. Die denkt nog 'kennis is mijn

'Ik wil zorgen dat mijn medewerkers niet handelen vanuit 'kennis is mijn macht' maar vanuit 'delen is onze groei'. Als dat lukt, gebeuren geweldige dingen.'

macht. Ik weet iets en dat geeft mij waarde. Als ik mijn kennis met jou deel, word ik de helft minder waard'. Ik zie hoe de twintigers en dertigers daar heel anders in staan. Die zeggen 'als ik mijn kennis met jou deel word jij daar beter van, maar jij deelt vervolgens jouw kennis met mij zodat ik daar weer beter van word'. De bereidheid van mensen om dingen te delen waar zij heer en meester over zijn, is van essen-

tiel belang. Durf je je idee in de groep te gooien zodat het een nog beter idee wordt, met het risico dat het idee niet meer jouw naam draagt?'

Het oude laten en het nieuwe doen dus. Maar hoe doen we dat?

'Een beetje chaos is daarbij belangrijk. Je moet niet overreguleren of overstructureren. Techniek kan heel veel processen overnemen maar je moet een platform aanbieden – noem het chaos, noem het vrijheid, noem het creativiteit, noem het vrije ruimte – waarop of waardoor mensen hun creativiteit kwijt kunnen. Je kunt techniek heel statisch verlichtingsborden laten reguleren. Zo laat gaat het aan, zo laat weer uit. Je kunt ook zeggen, en dat noem ik dan een beetje chaos, ik laat dat over aan de burgers. Als ik het lekker vind om in het donker mijn hond uit te laten, laat ik de straatverlichting uit. Mijn vrouw vindt dat niet prettig, dus zij zet de verlichting via een app juist aan.'

'Ik zit vaak hele dagdelen in het vliegtuig. Wellicht vreemd, maar van mij hoeft er geen Wifi aan boord te zijn, het is ook heerlijk even niet verbonden te zijn. Op een vlucht naar Amerika schrijf ik bijvoorbeeld een liefdesbrief aan mijn vrouw of laat mijn gedachten de vrije loop naar wat technologie nog meer voor de mens en maatschappij kan betekenen. Ik zie mezelf wel eindigen als directeur van een NGO, met mijn vrouw samen. De reden waarom ik dat nu nog niet doe is omdat ik in mijn rol bij Cisco ook heel veel kan doen. Hier moet ik het zakelijke uiter-

'Ik beseft me terdege dat we de economie nodig hebben om de samenleving te kunnen helpen'

aard meepakken en ik weet donders goed dat je de economie nodig hebt om uiteindelijk de maatschappij te kunnen redden.'

Wat doet voortschrijdend inzicht met u?

'Voor iemand als ik, met een passie voor verbinding, is het geweldig dat we toegroeien naar steeds meer verbondenheid om verder te komen. Ik ben een vredesstichter maar beseft me terdege dat het creëren van verbondenheid niet altijd zonder conflict kan gaan. Ik ga het conflict dan ook niet uit de weg, maar houd het bijvoorbeeld wel binnenskamers. Daarna is weer een belemmering weggenomen en kunnen we een stap voorwaarts zetten. We zitten in een tijd van explosieve groei van het aantal verbindingen – een walhalla voor mij. Ik weet soms van gekkigheid niet welke verbindingen ik moet laten schieten.' ←

Hendrik Blokhuis over:

AUTONOOM VERVOER

Ik merk dat veel mensen er echt nog niet aan willen, zelf nog willen rijden. Laten we die auto en onszelf eerst meer verbonden maken. Je mag zelf blijven sturen maar parking management zorgt alvast dat jij snel een parkeerplaats kunt vinden. Laat mensen zelf het tempo van die ontwikkelingen bepalen. Op een gegeven moment gaat die verbondenheid zover dat het vertrouwen groeit en we straks wél die auto ons autonoom laten vervoeren.

'JA-MAAR STOEL'

Daan Roosegaarde heeft een

opdrachtgever een 'ja-maar'stoel cadeau gedaan. Die stoel geeft een schok als je 'ja maar' zegt. Geeft heel fraai weer hoe we vaak aan het oude blijven hangen en bang zijn voor het nieuwe. Ook mooi van Roosegaarde: 'delen is het nieuwe hebben'. Je ziet daar een enorme toename in omdat technologie het delen heel makkelijk maakt.

SMART CITY

De gemiddelde Parijzenaar besteedt 4 jaar van zijn leven aan het vinden van een parkeerplaats. Terwijl we nu technologie hebben waarbij je een sensor in een parkeerplaats stopt, deze draadloos koppelt aan het internet en iemand alleen maar even op een app hoeft te kijken waar een plekje vrij is. Of wastemanage-

ment, waardoor een vuilcontainer zelf een seintje geeft dat deze vol zit en er een vuilniswagen langs moet komen. Deze dingen zijn uitermate gebruiksvriendelijk en besparen bijvoorbeeld ook heel veel CO₂.

REGEN OP DE WEG

Lampen op weg gaan 's nachts uit, matrixborden ook. Rijkswaterstaat

heeft dit doorgerekend en stelt dat het niet gevaarlijk is. Maar het kan wel gevaarlijk worden als het regent en het ook nog eens glad wordt op de weg. We beschikken allang over de technologie om die lampen of borden te laten reageren op regen of slecht weer. Jammer dat die niet wordt gebruikt, kan veel ongelukken schelen.